

■ İsmayıl İmanzadə

ÖMÜRDÜ DƏ YAŞAYIRAM

Əzəlindən, axırından haliyam,
İç üzündən, paxırından haliyam.
Gəlirindən, çıxarından haliyam -
Tərifləyib, satası ki deyiləm!

Ürəyimə yol tapmayıb hər dinən,
Nə sirrimi var bölüşmüşəm mərdinən.
Doğulandan qol-boyunam dərdinən -
Bəxtin əlvan butası ki deyiləm!

Gedən getdi vay halına qalanın,
Tamah diş çox itidir talanın
Dili pəltək, gözü qıpqı yalanın -
Kölgəsində yatası ki deyiləm!

Gizli-aşkar ötən anlar çox yeyin,
Umu-küsü uşaq kimi ərköyün.
Boz sifətli məzəmmətin, gileyin -
Zülmətində batası ki deyiləm!

Boş xülyalar solğun üzlü saçaqmış,
Xatirələr tüstülənən ocaqmış.
Yamanlığın bir ayağı qaçaqmış -
Ha qovsam da, tutası ki deyiləm!

Mənimkidir yaxşısı da, pisi də
Canımdadır tüstüsü də, hisi də.
Çox şirindir avandı da, tərsi də -
Bəxtin səhvi, xətası ki deyiləm!..

Nə nisgilin köləsiyəm, nə ahın
Ətəyindən tutmamışam günahın.
Şairliyim töhfəsidir Allahın -
Sözə haram qatası ki deyiləm!

Tanıyıram, həm sevinədir, həm qəhər,
Həyat ona gah bal qatıb, gah zəhər.
Ömürdü də, yaşayıram birtəhər -
Tapdalayıb atası ki deyiləm!

SANMAYIN YETƏN ÖLƏCƏK

Çoxaldıqca qiymət-qədir
Biləcəyik sevgi nədir.
Torpaq bir dolu təknədir,
Nə sünbül, nə dən öləcək.

Haqqın qatlanmaz dizi var,
Hər gecənin gündüzü var.
Taleyin min bir üzü var,
Kim bilir nədən öləcək?

Tanrının qadir əlləri
Qoruyacaq yenə yeri.
Ruhumuz qalacaq diri,
Ölsə də bədən öləcək.

Dərd nə bir, nə də ikidir,
Həyat hər şeyin ilkidir.
Ölüm haqqı bizimkidir,
Əcəli yetən öləcək...

YAMANCA KÜR İMİŞSƏN HA

Xoş sözdür yadında qalan,
Dilinə yatmayıb yalan.
Deyəsən, dili lal olan
Gizli bir sirr imişsən ha!

Hələ bəxtin ötməz gəndən,
Çəkinmirsən səsdən-ündən.
Xəyalında əzəl gündən
Sevgiyə bir imişsən ha!

Halallıq ismətin-həyan,
Yad baxışlar sənə ayan.
Yetənin əli çatmayan
Saf inci-dürr imişsən ha!

Axı, nədir ki, günahın,
Köksünə sığmayır ahın?
Bir dili yanmış bədxahın
Gözündə tir imişsən ha!

Çatmısan ömrün yazına,
Hər söz yatmır avazına.
Dözmək çətindir nazına,
Yamanca “kür” imişsən ha!..

AĞLASIN

Dərd bəxtin qara daşımı,
Qoymur gırəyəm başımı.
Rəhmə gəlib göz yaşımı
Sılən, ağlasa, ağlasın.

Qəribəm, sızılmaq peşəm,
Tanrım, qoyma gözədən düşəm.
Yaman günumdür, ölmüşəm,
Gələn, ağlasa, ağlasın.

Bir divanəyəm elə bil,
Gözərib ağzımdakı dil.
Eşqimlə birgə ötən il
Ölən, ağlasa, ağlasın...

Korazehin fəhmim olub,
Bağışlanmaz səhvim olub.
Çoxdan yasım, dəfnim olub,
Bilən, ağlasa, ağlasın.

SEVİNDİM

Deyirdim bəs, məndən kəsib getmisən,
Dönük eşqin zülmətində itmisən.
Nə yaxşı ki, harayıma yetmisən,
Gözləməyirdim... gəlişinə sevindim.

Əzəlkitektəptəzədir naxışın,
Kırpiyini islatmayıb “yağışın”.
Bulanmayan göl kimidir baxışın,
Dəyişməyən yerişinə sevindim.

Hər sirrini “vərəqləyib” danışdın,
Nə yaxşı ki, nə kükrədin, nə daşdın.
Közərdikcə şölə saçıb alışıdın,
Qəlb oxşayan hər işinə sevindim.

Demə, ürək nə daş imiş, nə dəmir,
Hər yetəni bəxt sevincə “bələmir”.
Sona çatcaq umu-küsü, səs-səmir,
Qönçələnən gülüşünə sevindim.

GƏLDİM

Dünyanın hər üzünə
Olmadm halı, gəldim.
Nə atlı, nə dəvəli,
Nə barxanalı gəldim.

Şaxtalı qışı gördüm,
Qarı-yağışı gördüm.
Eniş-yoxuşu gördüm,
Dolandım yalı, gəldim.

Təzə arzu-həvəsdim,
Yaşamağa tələsdim.
Zülmət qarşımı kəsdi,
Azadım yolu, gəldim.

Üstümə yağanda daş,
Bildim nəymiş cəng-savaş.
Dünyaya əlləri boş,
Ürəyi dolu gəldim.

VAXT

Yalan bir anlıq tufandı,
Üzülən ürəkdi-candı.
İşin də tərsi-avandı -
Yükün də əyən vaxtı var.

Kölgəsi nə gəzir külün,
“Xəncəri” itidir dilin.
Möhlət bitəndə əcəlin -
Qapını döyən vaxtı var.

Rəngi dəyişəndə səsin,
Qar yağır üstə həvəsin.
Bələkdən sonra hər kəsin -
Kəfəni geyən vaxtı var.

Məqam var ki, susmaq ayıb,
Qorxağı kim igid sayıb?
Böhtanın qana susayıb -
Kimisə yeyən vaxtı var.

Hər kəlmədə bal olmur ha,
Ələmdə sağ-sol olmur ha...
Vaxt həmişə kal olmur ha -
Vaxtın da dəyən vaxtı var.

TA ŞEİRİMİ SƏNƏ GÖRƏ YAZIRAM

Pıçıltımla ələyirəm vəsfini,
Gizlədirəm bir sirr kimi ismini.
Sözle çəkib kağız üstə rəsmini,
Sürətini “hörə-hörə” yazıram.

Yamyaşılsan qəlbimdəki “zəmi”də,
Mənim olsun kırpiyinin nəmi də.
Səndən xəlvət sevinci də, qəmi də
Gözlərindən dəre-dərə yazıram.

Kövrəkliyin zülmət donlu buludum,
Pay umuram nəfəsindən bir udum.
Sərt sözünlə ovulanda umudum
Sızlayıb can verə-verə yazıram.

Çək-çevirmi ələyirsən hələ sən,
Anlamıram, axı niyə beləsen?
Minnət deyil, istəyirəm biləsən,
Ta şeiri də sənə görə yazıram.